

VEDLEGG 6.E
MARITIMT PERSONELL

VEDLEGG 6.E MARITIMT PERSONELL

Artikkel 1 Identifikasjonsbevis for sjøfolk

1. Gyldige identifikasjonsbevis for mannskap som er rettmessig utstedt av de vedkommende myndighetene i en part, skal anerkjennes av en annen part. I samsvar med *Konvensjonen om sjømenns nasjonale identitetskort, 1958*, som ble utferdiget i Genève 13. mai 1958 (ILO-konvensjon nr. 108), og frem til bestemmelsene i bokstav e) gjelder, er disse dokumentene
 - a) *for Republikken Indias del* «Passport» (pass) og identitetsbeviset «Continuous Discharge Certificate-cum-seafarers» (CDC-cum-SID),
 - b) *for Islands del* «vegabréf» (pass) og «sjóferðabók» (sjøfartsbok),
 - c) *for Norges del* «pass» og «sjøfartsbok»,
 - d) *for Sveits' del* «Public Affairs Passport» (pass) og «Seaman's Book», «Seemannsbuch» eller «Livret de marin» (sjøfartsbok), eller
 - e) et pass og identitetskort for sjøfolk utstedt i samsvar med *Konvensjonen om sjøfolks identitetsbevis (revidert), 2003*, som ble utferdiget i Genève 19. juni 2003 (ILO-konvensjon nr. 185), forutsatt at denne konvensjonen er ratifisert og trådt i kraft for en part.
2. Hver part kan anmode en annen part om å få prøver av et gyldig identifikasjonsbevis for sjøfolk og informasjon om gjeldende nasjonale retningslinjer og prosedyrer for utstedelse av slike dokumenter.
3. For borgere fra ikke-parter som arbeider om bord i et fartøy tilhørende en part, skal identitetsdokumentene være de som er utstedt av vedkommende myndigheter i slike ikke-parter.

Artikkel 2 Besetningsmedlemmers adgang til en annens parts territorium

1. Enhver person som har gyldige identitetsdokumenter og adekvate reisemidler, herunder personer som ikke innehar statsborgerskap i en av partene, skal ha rett til å transittere eller passere gjennom territoriet til en annen part for å vende hjem, for å tiltre tjeneste om bord på et fartøy som mannskap eller av en annen grunn som er akseptabel for vedkommende myndigheter i den andre parten, i samsvar med den andre partens nasjonale lovgivning, så fremt vedkommende er garantert adgang til territoriet til parten som utstedte identitetsdokumentene.

2. I alle tilfeller som er nevnt i nr. 1, må personen skaffe seg et egnet visum fra den andre parten. Hver part skal bestrebe seg på å legge til rette for en rask utstedelse av visumene.
3. Når et besetningsmedlem på et fartøy tilhørende parten med gyldige identitetsdokumenter går i land i en havn tilhørende den andre parten av helsemessige grunner, for å tjenestegjøre eller av andre grunner som de vedkommende myndighetene anser som gyldige, skal de sistnevnte gi den nødvendige tillatelsen til at vedkommende kan bli værende i partens territorium hvis det er nødvendig med en sykehusinnleggelse, og gi tillatelse til at vedkommende kan vende tilbake til opprinnelseslandet sitt eller reise videre til en annen innreisehavn med et hvilket som helst transportmiddel.
4. Så lenge et fartøy tilhørende en part blir værende på territoriet til en annen part, skal eieren av fartøyet eller eierens representant ha rett til å kontakte eller møte fartøyets besetningsmedlemmer.
5. Nasjonal lovgivning som gjelder i en part, knyttet til innreise, opphold og bortvisning av utlendinger, skal fortsatt gjelde.
6. Uten hensyn til bestemmelsene i denne artikkelen forbeholder partene seg retten til å nekte adgang til sine respektive land for enhver person, også personer som innehar gyldige identitetsdokumenter, som partene finner uønsket.
7. Hvis et besetningsmedlem fra en parts fartøy som ligger til havn i den andre parten, er i besittelse av gyldige identitetsdokumenter, skal vedkommende kunne forlate fartøyet og, med forbehold for relevant nasjonal lovgivning som gjelder i respektive parter, ha adgang til havnebyen, forutsatt at besetningslisten overleveres til de vedkommende myndighetene for å overholde reglene som gjelder i den aktuelle havnen. Slike personer skal underordne seg lovfestede kontroller både når de går i land, og når de returnerer til fartøyet.
8. Alle endringer i besetningen til et fartøy skal registreres i skipets opptegetninger, med en tydelig angivelse av dato og endringens årsak. Endringene skal også formidles til havnemyndigheten i parten hvis territorium fartøyet oppholder seg på.

Artikkel 3

Opplæring av sjøfolk om bord

1. Hver part skal regelmessig utveksle tilgjengelige opplysninger knyttet til sjøfolk med de øvrige partene. Slike opplysninger skal inneholde
 - a) en liste over institusjoner eller foretak som tilbyr opplæring og sertifisering av sjøfolk på partens territorium,
 - b) detaljer om hva slags opplæring og hvilke sertifiseringer som tilbys av slike institusjoner eller foretak på partens territorium,

- c) den spesifikke prosedyren for å anerkjenne sjøfolk fra de øvrige partene, inkludert detaljer om hvordan de eksamineres, og
 - d) detaljer om hvor mange plasser som er tilgjengelige for opplæring om bord av sjøfolk fra de øvrige partene.
2. Hver part skal legge til rette for at sjøfolk fra de øvrige partene får tilgang til plasser på fartøyer som fører dens flagg, for opplæring om bord.
 3. Hver part skal periodisk rapportere til Den blandede komité om hvordan det går med gjennomføringen av nr. 1 og 2.

Artikkel 4 **Regler om arbeidstvister**

1. Enhver tvist eller ethvert krav, herunder krav for skader som følger av eller er knyttet til hyrekontrakten, eller forhold mellom en skipsreder fra en part og et besetningsmedlem fra en annen part – herunder lønnskrav og erstatningskrav som følge av sykdom, personskade eller dødsfall som gjelder et besetningsmedlem – skal med sikte på avgjørelse og løsning utelukkende henvises til kompetente domstolers eller myndigheters eksklusive kompetanse, avhengig av det enkelte tilfelle, i den staten som fartøyet er registrert i eller i den staten som skipsrederen er borger av, i samsvar med gjeldende internasjonale konvensjoner som de respektive partene har sluttet seg til. Partene skal sørge for egnede mekanismer for behandling av slike saker når de reises.
 2. Uten hensyn til nr. 1 skal tvister eller krav ikke henvises, med sikte på avgjørelse og løsning, til en stat som ikke er tilsluttet *De forente nasjoners havrettskonvensjon*, som ble utferdiget i Montego Bay 10. desember 1982, og *Konvensjonen om sjøfolks arbeids- og levevilkår, 2006*, som ble utferdiget i Genève 23. februar 2006.
 3. Denne artikkelen skal ikke påvirke en anmodning om å ta et fartøy i arrest for å dekke krav med panterett.
-